

[Erik Eriksen.]

nogen aftale med os lader disse områder indgå i et indenrigspolitisk forlig. Jeg ved ikke, om regeringen selv kan være tjent med dette; jeg ved ikke, om den mener, at det er særlig egnet til at skabe tillid i vore kredse.

Vi husker jo allesammen regeringens „undersøgelser“ umiddelbart efter valget sidste år. De endte med, at statsministeren meddelte tinget, at regeringen ville fastholde den i sin tid trufne beslutning om 18 måneders tjenestetid — og nu året efter ved samme lejlighed udtaler den samme statsminister, at nu vil han fastholde en nedsættelse til de meget omtalte 16 måneder. Jeg skal ikke her komme ind på, at sikkert langt den overvejende del af befolkningen hellere vil have 18 måneders tjenestetid og så lade genindkaldelserne vente. Nej, jeg tænker på, hvad befolkningen siger til, at disse områder nu igen indgår som et kompromis, som et betalingsobjekt i indenrigspolitikken. Hvilke „folkelige“ virkninger vil det få? Tidligere var der, desværre, et vist svalg mellem officerskorpset på den ene side og hvad jeg vil kalde folkelige kredse på den anden. Derfor er der vist grund til at sige, at vi nu må passe på ikke på kunstig vis at genoprette afstanden mellem folk og værn.

Jeg nævner også dette, fordi jeg tror, at hjemmeværnet, som jo har været omtalt, sådan som vi alle kender det, har betydning ikke så lidt for udjævningen af dette skel. Og nu skærer man hjemmeværnet ned, lader det gå udover de frivillige, lader det gå udover dem, som bruger deres friaftener og fridage for at tjene værnet, altså den billigste del af forsvaret.

Vil man såre forsvarsviljen, har man ramt rigtigt.

Må jeg dernæst gøre den politiske bemærkning til regeringen, at for mig at se er det meget dristigt at gå ud fra, at regeringen det ene øjeblik på disse områder kan søge støtte hos mit parti og det konservative folkeparti og det næste øjeblik træffe en anden afgørelse med det radikale venstre.

Måske må jeg minde om den nuværende udenrigsministers tale her i tinget den 8. maj 1953, folketings tidende sp. 26, hvor han understregede, at han ønskede den daværende regerings fald:

„Vi har sagt dette forud for debatten her i dag“, sagde han, „og vi står ved det. Denne besked . . . har adresse både til regeringen og til det radikale venstre. Man skal ikke regne med, at det er muligt den ene dag at træffe en politisk aftale mellem regeringen og to partier i denne sal, en aftale, som måske bare skal løbe for en måned, og så regne med, at i den resterende del af perioden indtil et valg til efteråret må så socialdemokratiet dække regeringen ind udenrigspolitisk.“ Et andet sted i den pågældende debat, sp. 70, sagde den daværende ordfører for oppositionen:

„I hvert fald skal regeringen ikke regne med i en sådan mellempriode at få støtte hos os til afgørelse af sager, som andre ikke vil hjælpe den med. Den må indstille sig på, at vi i en sådan periode ikke vil dele noget politisk ansvar med den i sager, hvis ikke også de partier, der i dag danner dens flertalsbasis her, vil påtage sig et ansvar.“

Man bemærker med det samme, at både teksten og musikken er af H. C. Hansen.

Jeg ved ikke, om disse ord i dag siger noget til regeringen. I en situation, hvor store problemer for os og for Vesteuropa står på dagsordenen, kan man ikke påstå, det er godt med manglende samarbejde og manglende tillid.

Åbningstalens ord om det nordiske samarbejde kan jeg tiltræde. Jo mere vi kan fjerne toldskranke og restriktioner mellem de tre nordiske lande, des bedre er det. Det kan i det hele taget for mig at se ikke understreges nok, at vi har noget særligt at tage vare på i Norden. Mange mindre opgaver er løst, opgaver, der har praktisk betydning i dagliglivet, og det, det nu gælder om, er at komme videre på flere områder. Man kan som sagt sige, at det er små skridt, der er taget, men alligevel er de betydningsfulde, fordi de peger frem mod skelsættende mål. Jeg synes også, det bør nævnes under denne debat, at der er lagt meget praktisk håndslag for dagen i det nordiske råds arbejde.

Udtalelsen om Sydslesvig kan jeg også tiltræde, og forøvrigt vil jeg gerne takke udenrigsministeren for hans udtalelse forleden om, at det sidste ord vedrørende det danske mindretals repræsentation i Syd-